

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

29. De quadam puerpera D. virginem per blasphemiam scrofam
appellante, quæ mox diuinam persentiens vltionem, nigellas vno infelici
partu edidit scrofulas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

debeatur. Vbi exclamare misera non desinit, irruunt dolores sensim acerbiores, puerumque tandem enixa est ita miserum, ut frustulatum in lucem fuerit editus (quemadmodum mihi oculata testis narravit) incredibilibus impiæ matris cruciatibus, & intolerandis tormentis. Neque sane à fide alienum videri homini Christiano debet, B. Mariam sine dolore puerperam, sine moerore matrem, sine corruptione virginem religiosè ad auxilium de more inuocatam singulari solatio succurrere.

D. V. Wilhelmus Lindanus in Apologetico religionis Catholicae cap. 17. De quadam puerpera D. virginem per blasphemiam scrofam appellante, quæ mox diuinam persentians ultionem, nigellas vno infelici partu edidit scrofulas.

CAP. XXXIX.

MOtibus illis eo Goesscorum anno vix dum exortis, muliercula quædam oppido Hollandiæ aspera parturire cepit: conuenere vicinæ atque cognatæ: vbi illa eniteretur difficilius, & grauissimè non minus quàm periculosissimè laboraret, vna circumstantium pro ex more puerperam admonet, ut D. virginem Mariam inuocaret auxiliatricem. Cui illa, Quid mihi istam, inquit, dicis scrofam: Erat namque incoelix Anabaptistarum delirijs capta, qui supra omnes ferè diuos vnâ illam sanctorum sanctam Deiparam

ram virginem Mariam execrantur, oderunt
que infensus. Verum quidnam acciderit, ac-
cipe. Pro maledicti blasphemia, fuit & De-
plaga, qua nefariam suæ matris vindicavit
tumeliam. Actutum enim illa misera, quæ
cro sanctam virginem Dei genitricem M
R I A M impuræ suis nomine blasphemam
nigellas aliquot in lucē edidit, sed emortu-
tuas fuculas.

*Qua arte ad-
uersarij The-
omachi Dei
miraculū stu-
pēdū conabā-
tur obruere.*

Vnum hoc exemplum, vt Catholicæ
nostram de pia sanctorum inuocatione do-
ctrinam solidè iuxta ac liquido confirmat
insanam istorum sacrilegorum iconoclas-
tum & hagiomachorum euertit Theomach-
am. Quod aduersarij cum probè haberent po-
spectum, collecta his super gestis informati-
ne, productaq; testium, quam vocant iuris-
riti, turba, rem longè verissimam, & in vulg-
notissimam suo percallido frustra conaba-
tur obruere mendacio. Illos enim testes au-
re non dignabantur, qui de paradoxi huius
erperij monstro comperta, visaque dicere
tuissent, vti ex ore Notarij N. fide digni-
mus nobis narravit, alijs plurimis audien-
bus. Lepidum verò illud, nec minus fallax
quod in istos veritatis hostes dictitabat No-
tarius. Cum enim varios conuocarent, verè
exquirerent testes, ad rei tam memorabili-
dem semel obruēdam, Vos illis videmini po-
similes. inquit, qui de fure apud ostiarios pe-
cunctantur, quē per posticum sciunt elapsū.

Exe-